

Instytut Pamięci Narodowej - Szczecin

<https://szczecin.ipn.gov.pl/pl9/sledztwa/sledztwa/oddzialowa-komisja-w-szczecini/31507,Sledztwa-w-toku.html>
2022-11-26, 13:39

Śledztwa w toku

Zbrodnie komunistyczne

Śledztwo S 14.2022.Zk

W sprawie zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią p-ko ludzkości, mającej miejsce w dniu 16.09.1982 r., do dnia 3.11.1982 r., w Szczecinie, polegającej na przekroczeniu uprawnień przez funkcjonariuszy publicznych, tj. Prokuratury Rejonowej w Szczecinie, Sądu Wojewódzkiego w Szczecinie oraz Komendy Miejskiej Milicji Obywatelskiej w Szczecinie, poprzez bezprawne pozbawienie wolności Stanisława M. na okres przekraczający 7 dni, co stanowiło poważną represję polityczną, wobec osoby o odmiennych poglądach, krytycznej wobec ówczesnych organów władzy, czym działano na szkodę interesu publicznego oraz interesu prywatnego ww. pokrzywdzonego tj. o przestępstwo z art. 189§2 kk w zb. z art. 231§1kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18.12.1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni p-ko Narodowi Polskiemu.

W przedmiotowej sprawie dokonano analizy akt sprawy karnej p-ko Stanisławowi M., ustalono dane osobowe prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szczecinie, funkcjonariuszy Komendy Miejskiej Milicji Obywatelskiej (dalej KM MO) w Szczecinie, wykonujących czynności procesowe i sędziów Sądu Wojewódzkiego w Szczecinie orzekających w sprawie.

Ustalono również funkcjonariuszy *Zmotoryzowanych Odwodów Milicji Obywatelskiej (ZOMO)*, którzy zatrzymali pokrzywdzonego. Aktualnie prowadzone są analizy zgromadzonych dotąd dowodów i oględziny uzyskanych materiałów archiwalnych, trwają przesłuchania świadków i inne czynności śledcze, które zmierzają również do ustalenia okoliczności i sprawców pobicia Stanisława M., po jego zatrzymaniu.

Śledztwo S 26.2022.Zk

W sprawie zbrodni komunistycznej, będącej jednocześnie zbrodnią przeciwko ludzkości dotyczącej przekroczenia uprawnień, w okresie od 28 marca 1949 r. do 30 marca 1952 r. w Stargardzie, w Szczecinie i w Warszawie oraz w miejscu odbywania kary, przez funkcjonariuszy organów bezpieczeństwa publicznego ze Stargardu, prokuratorów Wojskowej Prokuratury Rejonowej ze Szczecina, skład orzekający tamtejszego Wojskowego Sądu Rejonowego, a następnie przez sędziów Najwyższego Sądu Wojskowego z Warszawy, którzy nie mając dowodów potwierdzających popełnienie przez Floriana P. przestępstwa określonego w art. 87 k.k. WP w zw. z art. 86 § 2 k.k. WP. w zb. z art. 11 m.k.k., pozbawili

wyżej wymienionego wolności na okres powyżej 7 dni poprzez jego zatrzymanie, tymczasowe aresztowanie a następnie skazanie na bezwzględną karę więzienia z powodu jego uprzednich negatywnych wypowiedzi o poczynaniach rządu oraz o Związku Radzieckim, co stanowiło poważne prześladowanie pokrzywdzonego, motywowane względami politycznymi, czym działano na szkodę interesu publicznego oraz interesu prywatnego pokrzywdzonego - tj. o przestępstwo określone w art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 189 § 2 k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k. oraz z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

Wyżej wymieniony został uznany za winnego tego, że: „w ciągu 1948 r. do października 1948 r. w Stargardzie rozpowszechniał wśród pracowników rozlewni piwa, której był dzierżawcą, nieprawdziwe wiadomości o stosunkach wewnętrznych państwa i o sytuacji międzynarodowej, przy czym wypowiedzi jego były nacechowane wrogością w stosunku do ustroju Państwa Polskiego i do sojuszu Polski ze Związkiem Radzieckim, czyniąc w ten sposób przygotowania do usiłowania zmiany przemocą ustroju Państwa Polskiego”.

Tymczasowe aresztowanie Floriana P. przez wojskowego prokuratora mjr. Mieczysława F. za rzekome przestępstwo rozpowszechniania nieprawdziwych wiadomości o polityce wewnętrznej rządu i podległości ZSRR, stanowiących zdaniem prokuratury przygotowanie do siłowego obalenia ustroju Państwa, a następnie skazanie na bezwzględną karę więzienia przez szczeciński Wojskowy Sąd Rejonowy za wymaginowane przestępstwo, jedynie z powodu jego opinii dotyczących rządu, rzeczywistości politycznej i podległości ZSRR, stanowiło dotkliwą represję. Jej celem było stłumienie wszelkich prób oporu i zastraszenie obywateli własnego państwa, w ramach wszechobecnego terroru, usprawiedliwanego walką z rzekomym wrogiem, stosowanego powszechnie przez stalinowski aparat bezpieczeństwa publicznego oraz upolityczniony wymiar sprawiedliwości, według sprawdzonych sowieckich wzorców. Terror w okresie stalinizmu został ukierunkowany na eliminowanie takich ludzi ze społeczeństwa. Działo się to poprzez dotkliwe karanie pozbawieniem wolności, osób prezentujących odmienny punkt widzenia, od prezentowanego przez propagandę rządową i partię komunistyczną, sprawującą w tamtym czasie w Polsce niczym nie ograniczoną władzę, w tym pozbawianie wolności obywateli negatywnie wypowiadających się o polityce wewnętrznej rządu, partii rządzącej oraz o podporządkowaniu Polski Związkowi Radzieckiemu.

W celu wyjaśnienia okoliczności opisanego zdarzenia oraz wykrycia i pociągnięcia do odpowiedzialności karnej żyjących sprawców tych czynów, należało wszcząć w przedmiotowej sprawie śledztwo.

Śledztwo S 53.2022.Zk

W sprawie: zbrodni komunistycznej, stanowiącej zarazem zbrodnię przeciwko ludzkości,

polegającej na przekroczeniu uprawnień w 1952-1953 roku w Koszalinie i Warszawie, przez funkcjonariuszy państwa komunistycznego tj. funkcjonariuszy WUBP w Koszalinie, prokuratorów WPR w Koszalinie oraz sędziów WSR w Koszalinie i NSW w Warszawie, poprzez bezprawne pozbawienie wolności Wiktora H., na okres powyżej 7 dni, pomimo braku podstaw faktycznych i prawnych, co stanowiło poważną represję polityczną wobec osoby uważanej za przeciwnika politycznego władzy komunistycznej, czym działano na szkodę interesu publicznego oraz interesu prywatnego pokrzywdzonego; -tj. o czyn z art. 189 § 2 kk w zb. z art. 231 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

W toku śledztwa ustalono, że wyrokiem z dnia 15 grudnia 1952 roku, sygnatura akt Sr 225/52 były Wojskowy Sąd Rejonowy w Koszalinie uznał Wiktora H. za winnego:

„I. zbrodni stanu popełnionej przez to, że: w okresie od marca 1951 r. do 26 września 1952 r. w Białogardzie, usiłował przemocą zmienić ludowo-demokratyczny ustroj Państwa Polskiego, mianowicie uczestniczył w antypaństwowym związku „Polskie Podziemne Siły Zbrojne”, czym dopuścił się zbrodni z art. 86 § 2 KKWP,

II. zbrodni szpiegostwa popełnionej przez to, że w okresie od marca 1952 r. do 26 września 1952 r. w Białogardzie w celu działania na szkodę Państwa Polskiego zbierał i przekazywał związkowi „Polskie Podziemne Siły Zbrojne” przez św. P. materiały dotyczące pracownika Powiatowej Komendy M.O. w Białogardzie oraz pracownika Spółdzielni „Przodownik”, a które to dane stanowiły tajemnicę państwową, czym dopuścił się zbrodni z art. 7 Dekretu z dnia 13.6.1946 r. ”.

Za popełnienie ww. czynów sąd skazał go na karę łączną jedenastu lat więzienia z utratą praw publicznych i obywatelskich praw honorowych na okres trzech lat oraz orzekł przepadek całego mienia na rzecz Skarbu Państwa.

Zaliczono mu na poczet kary okres tymczasowego aresztowania od dnia 26 września 1952 roku.

Wyrok ten został mocą postanowienia Najwyższego Sądu Wojskowego w Warszawie z dnia 2 lutego 1953 roku, sygn. S 159/53 utrzymany w mocy.

Jak wynika z akt sprawy, w szczególności z uzasadnienia aktu oskarżenia oraz z uzasadnienia przedmiotowego wyroku Wojskowego Sądu Rejonowego w Koszalinie, celem organizacji, do której należał pokrzywdzony, było prowadzenie walki o wyzwolenie kraju spod dominacji sowieckiej i dążenie do obalenia ówczesnego ustroju państwowego.

Skazano ww. za czyny, które polegały na tym, że był zwykłym członkiem organizacji „Polskie Podziemne Siły Zbrojne” oraz, że przekazywał materiały dotyczące pracownika Powiatowej Komendy M.O. w Białogardzie i pracownika Spółdzielni „Przodownik”.

W ten sposób przypisano Wiktorowi H. zamiar zmiany przemocą ustroju Państwa.

Mając na uwadze treść zarzutów i jego kwalifikację prawną przyjęto, że działanie organów wymiaru sprawiedliwości mogło mieć w tamtym okresie charakter poważnej represji politycznej, wobec osoby prowadzącej działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, czym działano na szkodę interesu publicznego oraz interesu prywatnego ww. pokrzywdzonego.

Zbrodnie nazistowskie

- nie wszczęto w ostatnim okresie